

sen af hver enkelt fattig skal finde Sted. Fattigbestyrelsen kan til Hjælp ved Tilshynet udnævne nogle dertil stiftede og villige Mænd og Kvinder. Der udnævnes saa mange, som Fattigbestyrelsen efter Fattigdistriktets Størrelse og de fattiges Antal anser for nødvendigt." Sa, man kunde jo maasse finde, at det kunde være et nødvendigt Punktum. Det blev indsat i den danske Fattiglov — det fandtes for Resten ikke i det oprindelige Forslag, som Ministeren forelagde — og man kunde maasse finde, det var nødvendigt især ved meget store Kommuner, at der var saadanne villige Mænd og Kvinder til at føre Tilshyn. For øvrigt tror jeg, det er en Bestemmelse, som benyttes meget lidt eller slet ikke her i Danmark. Men, som sagt, man kunde maasse finde det nødvendigt at have et saadant frivilligt Tilshyn i Stedet for at udøve det gennem vedkommende Kommunalraad. I de smaa Landkommuner tror jeg ingen Steds, det eksisterer, eller rettere sagt, saa enkeltvis i det hele, at det næppe er kendeligt. At det skulde være nødvendigt for Færøerne at saa noget saadant, kan jeg ikke ret vel indse; Befolkningen er der saa lille, at den maa kende hinanden. Man kunde maasse sige: Det er dog ingen Stude til! Nej, men hvorfor egentlig indsette noget overflødig i Loven, og det maa jeg egentlig betragte det for at være. Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Forslaget som human og godt og kun haabe, at det ikke skal komme til yderligere at gaa ud over den danske Statskasse.

Rump: Jeg skal ikke trætte ærede Medlemmer med mange Bemærkninger. Jeg har blot taget Ordet for at anbefale Lovforslagets Fremme i Forventning om, at det endnu i indværende Samling maatte blive til Lov. Naar Færøerne høre til det almindelige Lovgivningsdistrikt, er det ogsaa ganske i sin Orden, at naar vi have faaet en almindelig Lov, en Fattiglov, at den nu ogsaa bliver udvidet til Færøerne og bliver udvidet saaledes, at man holder sig saa nær som muligt til de Bestemmelser, som ere blevne givne for det øvrige Land dog naturligvis med de Forandringer, som udfordres af Hensyn til de særlige Forhold paa Øerne. At man i Færøernes Lagting har ønsket de 2 første Kapitler optagne, som omhandle Fattigvæsenets Bestyrelse og Indtægter samt om Amtsfattigkassen og om de kommunale Understøttelseskasser, finder sin tilstrækkelige Forklaring i det, som blev fremhævet af det ærede Medlem for Færøerne, idet disse Bestemmelser ere givne ved nogle

nhere Love af forholdsvis ikke stor Forstel i Alder, som behandle andre Materier, men som ere afvigende fra hinanden. Det er derfor ganske naturligt, at de ere medtagne her.

Jeg har foretaget en foreløbig Gennemgang af dette Lovforslag, og saa vidt jeg har kunnet se, holder det sig saa nær til Loven af 9de April 1891, som det i det hele taget passende lader sig gøre. Hvad angaar de særlige Bestemmelser deroppe, saa har ogsaa Føringen ved Lovforslagets Forelæggelse i det væsentlige fulgt de Ønsker, som ere udtalte fra Lagtingets Side. De Punkter, paa hvilke Afvigelser have fundet Sted, ere ikke mange og ikke af væsentlig Betydning.

Naar man saa iøvrigt har et saa betydningfuldt Lovforslag som dette, en organisatorisk Lov paa 75 Paragraffer til Forhandling, kan det være ganske naturligt, at man ved første Behandling dvæler, om ikke ved Enkelthederne og alle Detailler saa dog ved enkelte Hovedaffinit. Den sidste Tale som imidlertid ogsaa ind paa forskellige Detailpunkter. Jeg tror dog ikke, at dette vil være hensigtsmæssigt. Det, som en Førstebehandling her skal gaa ud paa, maa være at drøfte, ikke saa meget de almindelige Bestemmelser, som de særlige særvisse Forhold; men jeg tror, at Forudsætningen her i Tinget mangler for at optage Diskussionen derom. Der kunde kun være Tale om, at der af dem, som kende Forholdene hist og her, gaves en Forklaring, saaledes som det ærede Medlem for Færøerne gjorde, idet han kom ind paa denne ganske vist meget paafaldende og fra Bestemmelserne i Loven af 9de April 1891 afvigende Bestemmelse, at man kan sende de særvisse Lemmer paa Omgang. Han udtalte sig nærmere om, hvad der var Grunden dertil, og det kunde man godt yderligere forklare; men jeg vil blot gøre opmærksom paa, at det er saa langt fra, at disse Lemmer have det daarligere, at de tvertimod, skønt det er de daarlige Individider, som gaa paa Omgang, have det bedre end andre, fordi Færingerne ere en fredebilg Befolkning, som hellere end at give den Slags Folk, som trænge til det, grov Konfekt, ser dem tilgode. — Saaledes kunde man paa mange enkelte Punkter komme ind paa at forklare Ejendommeligheder deroppe; men nogen almindelig Diskussion kunne vi ikke faa. Jeg skal derfor anbefale, at vi henvise dette til et Udvalg. Saa vilde de Mænd, som vælges ind i Udvalget, ved Diskussion, navnlig med det ærede Medlem for Færøerne, kunne blive oplyste om disse Ejendommeligheder.